
JAKUB JAGIEŁŁO¹***Człowiek i jego maski***

*Każdy dzień
to nowa rola,
czy kiedykolwiek jesteśmy sobą?*

*Zakładamy maski,
by świat nas przyjął,
ale co, gdy zapomnimy twarzy?*

*Czy człowiek to to,
co pokazuje,
czy to, co ukrywa?*

*Może nie ma jednej twarzy,
tylko tysiące,
które zmieniają się w czasie.*

*Człowiek szuka siebie,
ale czy w ogóle
istnieje bez masek?*

Głos, który milczy

*Słowa tworzą świat,
ale czy mogą opisać
to, co nigdy nie zostało powiedziane?*

¹ Magister Pedagogiki — Terapia pedagogiczna z elementami socjoterapii. Pracuje jako starszy referent administracyjny (Biuro Dostępności) w Państwowej Akademii Nauk Stosowanych w Głogowie. Poeta, autor książek. e-mail: jakub.jagiello@poczta.onet.pl, ORCID: 0009-0004-5360-4833.

*Może milczenie ma więcej treści
niż tysiąc myśli,
które gubią się w hałasie.*

*Słyszemy siebie nawzajem,
ale czy naprawdę słuchamy,
czy tylko czekamy na ciszę?*

*A jeśli głos zamilknie,
czy człowiek przestaje istnieć,
czy dopiero wtedy zaczyna?*

*Cisza nie jest pustką,
to miejsce, gdzie rodzą się
wszystkie pytania.*

Człowiek i prawda

*Prawda leży w dłoniach,
ale im mocniej ją ściskamy,
tym bardziej się wymyka.*

*Każdy widzi ją inaczej,
jakby była lustrem,
które odbija tylko to, co zna.*

*Czy prawda jest jedna,
czy zmienia kształt
w zależności od spojrzenia?*

*A jeśli nigdy jej nie poznamy,
czy warto
jej szukać?*

*Człowiek chce prawdy,
ale może to ona
ucieka przed nim.*

Człowiek i miłość

*Czy miłość to dar,
czy może ciężar,
który dźwigamy z radością?*

*Dajemy serce,
lecz czy naprawdę
można je komuś oddać?*

*Może miłość to lustro,
w którym odbija się
nasza własna tęsknota.*

*Czy kochamy innych,
czy tylko uczucie,
które nam dają?*

*Człowiek szuka miłości,
choć może to ona
szuka jego.*

